

แล้ว ให้ได้รับ
ที่ได้รับหรือ

บ. ในอัตรา

กฎ ก.ร.

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๑๘

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์การอุทกลงโทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ก.ร. ออกกฎ ก.ร. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.ร. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

ข้อ ๓ การอุทธรณ์การอุทกลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่น หรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ถูกสั่งลงโทษอาจขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล หรือเอกสารอื่น หรือเอกสารการพิจารณาโทษในกรณีที่ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในทางการรักษาวินัยของข้าราชการรัฐสภาสามัญ เหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่องราว ไป

ข้อ ๕ การอุทธรณ์การอุทกลงโทษให้อุทธรณ์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ

ผู้อุทธรณ์จะขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.ร. ก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อ ก.ร. ก่อนที่ ก.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จ

ข้าราชการ
เงินช่วย
กฤษฎีกา

ข้อ ๖ การอุทธรณ์ต่อ ก.ร. ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.ร. หรือ เลขาธิการ ก.ร. และยื่นที่สำนักงานเลขาธิการ ก.ร. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับด้วย หรือจะยื่นผ่านผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ส่งต่อไปยังสำนักงานเลขาธิการ ก.ร. หรือจะยื่นโดยส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

เมื่อได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหนังสืออุทธรณ์เพิ่มเติมก่อนที่ ก.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไป จะขอถอนอุทธรณ์เสียเมื่อใดก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือ และเมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ เว้นแต่ขอถอนอุทธรณ์หลังจากที่ ก.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จแล้ว ก็ให้ดำเนินการต่อไปได้เสมือนว่าไม่ได้มีการถอนอุทธรณ์

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการนับกำหนดเวลาอุทธรณ์ เมื่อมีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่น ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือ ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันที่ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

สำหรับวันทราบคำสั่งลงโทษ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง หรือวันที่มีการแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษรับทราบคำสั่ง ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือสืบวันหลังจากวันที่ได้ส่งคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนแล้วแต่กรณี เป็นเวลาเริ่มต้นกำหนดเวลาอุทธรณ์

การนับเวลาเริ่มต้นตามวรรคสาม ให้นับวันถัดจากวันรับทราบคำสั่งลงโทษส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวินสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดราชการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ข้อ ๘ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๓ ข้อ ๕ และข้อ ๖

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตาม ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ที่ได้รับไว้พร้อมทั้งหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ ส่วนวงการดำเนินการทางวินัย และคำชี้แจงของคน (ถ้ามี) ไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเหนือคนขึ้นไปตามลำดับ เพื่อประกอบการพิจารณาตามมาตรา ๕๘

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นได้อุทธรณ์การถูกลงโทษต่อ ก.ร. ก็ให้ ก.ร. พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ร่วมกับเรื่องรายงานการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๕๘ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษได้ส่งยกโทษตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง การอุทธรณ์ก็ให้เป็นอันพับไป

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาจากสำนวนการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา และอาจเรียกเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ด้วยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.ร. ให้แจ้งให้ผู้สั่งลงโทษ ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายให้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมา แถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลง แก้ดังกล่าวให้ผู้แถลงแก้เข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งพิจารณารวมกับเรื่องรายงานการลงโทษ หรือการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๕๘ ถ้า ก.ร. เห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ ในการควบคุมดูแลให้ถูกต้องและเหมาะสมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ก็ให้ สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนหรือมอบหมายให้ข้าราชการที่เห็นสมควรสอบสวนแทนก็ได้

ข้อ ๑๒ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ถ้า ก.ร. เห็นว่า

(๑) การลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้ว ก็ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) การลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีมติสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ

ให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ ให้ออกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออก จากราชการ หรือยกโทษ รวมทั้งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการแล้วแต่กรณี

(๓) เป็นกรณีที่สมควรให้ออกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตาม มาตรา ๔๖ ทวิ หรือกรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้ายังไม่มี การสอบสวนตามมาตรา ๔๖ ทวิ หรือมาตรา ๕๓ และไม่ใช้เป็นกรณีตามมาตรา ๕๔ ก็ให้มีมติสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๔๖ ทวิ หรือมาตรา ๕๓ แล้วแต่กรณี เสียก่อน

(๔) ควรดำเนินการอื่นใดอีก ก็ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ เมื่อ ก.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และมีมติตามข้อ ๑๒ เป็นประการใดแล้ว ให้ เลขานุการ ก.ร. แจ้งให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เลขานุการวุฒิสภา เลขานุการสภา ผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัด ระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติ ราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วแต่กรณี ทราบหรือดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.ร. โดยเร็ว พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็วด้วย

มติของ ก.ร. ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ตั้งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘

มารุต มุนนาค

ประธานรัฐสภา

ประธาน ก.ร.

พระ

ราช

เก็บ

คำ

คำ

ปร

๒๐

แ

ร

สี่

๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ร. ฉบับนี้ คือ โดยเห็นเป็นการสมควรปรับปรุงกฎ ก.ร. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์การอุทธรณ์โทษ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ว่าด้วยการร้องทุกข์